

XALBADORREN HERIOTZEAN

Adixkide bat bazen
Orotan bihotz bera,
Poesiaren hégoekl
Sentimentuzko bertsoek
Antzaldatzen zutena.

Plazetako kantari
Bakardadez josia,
Hitzen lihoa iruten
Bere barnean irauten
Oinazez ikasia.

**Nun hago, zer larretan
Urepeleko artzaina,
Mendi hegaletan gora
Oroitzapen den gerora
Ihesetan joan hintzana.**

Ou ou ou nun hago etc...

Hesia urraturik
Libratu huen kanta,
Lotura guztietatik
Gorputzaren mugetatik
Aske senditu nahirik.

Azken hatsa huela
Bertsorik sakonena,
Iñoiz esan ezin diren
Estalitako egien
Oihurik bortitzena.

Refrain.